

Flertal, betød, at Folkekirkens Tarv var solgt af politiske Hensyn. Jeg finder ikke, at dette Udtryk stemmer med den rette Begrænsning for parlamentarisk Talebrug.

Lange: Jeg føler Trang til her at motivere min Afstemning, fordi det vil være mange af de ærede Medlemmer her bekendt, at jeg har indtaget et Standpunkt, som har været noget afvigende fra de fleste af mine Meningsfællers her i Tinget.

Ved Fremsættelsen af disse Kirkelovforslag var, erkender jeg, min første Opfattelse den, at man samtidig med Menighedsraadsloven burde have en Præstelønningslov og en Præstevalglov, men af Interesse for selve Menighedsraadsloven, som jeg i Virkeligheden ønsker fremmet, har jeg i Henhold til den højtærede Kultusministers Løfte stølet paa, at de skulde fremkomme paa et saadant Tidspunkt, at vi kunde være saa nogenlunde beroligede dermed. Naar jeg altsaa var villig til ogsaa paa andre Omraader at give efter i de Krav, jeg i Virkeligheden kunde ønske at stille til en Menighedsraadslov, var det kun, fordi jeg har en Følelse af, at en Menighedsraadslov, bygget paa fornuftig Maade, vil være til Gavn for Menighederne her i Landet. De fleste af mine ærede Meningsfæller vide, hvorledes jeg har stillet mig, og hvis Lovforslaget var kommet tilbage med de Ændringer, som bleve foreslaaede af det ærede Medlem for 4de Kreds (Fr. Petersen) og en anden æret Kollega, vilde jeg ikke have kunnet forsvare at stemme imod det. Som det imidlertid er blevet udformet i Fællesudvalget, maa jeg som min bestemte Opfattelse hævde, at det er i den Grad en Forringelse, at min Mening om Lovforslaget er bleven betydeligt forandret. Jeg har hele Tiden hævdet, at denne Sag maa ikke og bør ikke være en politisk Sag, og jeg har beklaget, at det saa saaledes ud, idet jeg mener, at i en Sag, som har kirkepolitisk Betydning, som vedrører ens Samvittighed mere end det meste andet, bør man paa ingen mulig Maade stille sig paa et politisk Standpunkt. Det er min Opfattelse, at der hos Masser af Højremænd ude i Landet tildels er Lige-gyldighed overfor Menighedsraadsloven og maaske i det hele for Kirkelivet, og det er ogsaa min sikre Mening, at der blandt Venstre ude i Landet findes mange, som fuldt ud dele min Opfattelse af Menighedsraadsloven. Derfor har jeg hele Tiden anerkendt den Maade, vore Ordførere have taget Sagen paa, at de have

stillet os frit og sagt: Her gælder ingen politisk Opfattelse, alle staa frit indenfor Partiet, og jeg tror ogsaa, jeg tør sige, at der var flere, der fulgte mig, i alt Fald tidligere. Nu er jeg ikke af den Opfattelse som de ærede Socialdemokrater, at Lovforslaget er blevet forbedret gennem Fællesudvalgets Behandling. Tværtimod, jeg mener, at det er blevet saaledes forringet, at jeg, der tidligere ikke turde forsvare at stemme imod det, nu efter min Overbevisning maa føle mig forpligtet til at stemme imod det.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Jeg takker Fællesudvalgets Flertal for dets Indstilling, som jeg helt ud har kunnet tiltræde. Jeg havde ikke tænkt mig i Dag at skulle sige ret meget ud over at udtale min Tilslutning til Flertallets Indstilling. Men den ærede Ordfører for Mindretallet (Holstein-Holsteinborg) har jo i den Grad forsøgt at udæske mig, at jeg bliver nødt til med et Par Ord at vise, at jeg dog tillægger hans Udtalelser saa megen Vægt, at jeg vil svare paa dem.

Det ærede Medlem tyede til et Eventyr af H. C. Andersen for at faa det Billede frem af mig, som han ventede at se endnu i Dag, naar dette Lovforslag — forhaabentlig — er blevet vedtaget af et Flertal i dette høje Ting. Det ærede Medlem tænkte sig, at han vilde faa mig at se, ikke i en Sejrskaabe, men berøvet ethvert Klædningsstykke til at skjule min kirkelige Nøgenhed med. Jeg vil bruge det samme Billede og sige til det ærede Medlem, at jeg har ikke en Gang nødvendig at tænke mig det ærede Medlem afført sin kirkepolitiske Klædning, for jeg ser nu for første Gang i den Forhandling, jeg har haft den Ære at føre med det ærede Medlem i de sidste Rigsdagssamlinger, det ærede Medlem træde frem uden nogen Udsmykning. Efter det ærede Medlems Udtalelser i Dag er det mig nemlig klart, at det i første Linie for ham har drejet sig om noget politisk, noget partipolitisk, og ikke om noget kirke- ligt. Det ærede Medlem aabenbarede sig i al sin Nøgenhed i saa Henseende, saa jeg vil anvende Ordet fra H. C. Andersens Eventyr, jeg tror, man vil sige ude i Landet: Men han har jo ingen kirkelige Klæder paa nu til sidst! Han viser sig, kirke- ligt set, fuldstændig nøgen, men iført maa- ske, naar vi komme ud over Situationen, et rent politisk Klædebon, som jeg vil anbefale ham at optræde i for Efter- tiden. Det er jo, som det blev udtalt